

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/343/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

278/2018. (XII. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. szeptember 30-án előterjesztett **panaszát** a 2018. december 20-án – Fráterné Dr. Ferenczy Nóra előadó testületi tag távollétében, írásbeli előterjesztése nyomán – hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület felhívása ellenére a panaszos a beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2018. szeptember 10-én történt kényszerítő eszköz (testi kényszer, csapaterő alkalmazása és tömegoszlatás) alkalmazása miatt 2018. szeptember 30-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszbeadványát.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. szeptember 10-én egy szabályosan bejelentett és a rendőrség által tudomásul vett demonstráción vett részt B. város K. téren.

A demonstráción reggel 6 óra körül megjelent több rendőr, köztük a panaszos által név szerint megjelölt r. őrnagy is a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) rendbiztosai közül. A r. őrnagy közölte, hogy a területen személy- és létesítménybiztonsági intézkedés van hatályban, ezért a jelenlevőknek el kell hagyniuk a területet.

A tüntetés szervezője tájékoztatta a rendőrt, hogy ez már a hatodik alkalom, amikor a BRFK személy- és létesítményvédelmi intézkedésre hivatkozva korlátozza a gyülekezési jogát a K. téren, és az előző alkalomok mindegyikére vonatkozóan a bíróság jogerős döntésben mondta ki, hogy a gyülekezési jog korlátozása jogellenesen történt.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A tüntetés szervezője elmondta azt is, hogy a tüntetési területről a sátrakat, nagyobb tárgyakat eltávolították, ott csak az emberek maradtak, akik vállalják az átvizsgálást, valamint hogy a védett személy jelenléte alatt nem szólalnak meg, ezáltal biztosítva, hogy sem a biztonságra, sem a védett személy méltóságára nézve nem jelentenek fenyegetést.

A rendezvény egyik résztvevője megkérte a r. őrnagyot: mondja el azokat a szempontokat, amelyek a résztvevők gyülekezési jogának korlátozását indokolják. A r. őrnagy elmondta, hogy ezek olyan rendőrszakmai szempontok, amelyekkel ő sincs tisztában, illetve elmondta azt is, hogy a tüntetés szervezőjével az egyeztetéseket mindvégig ő folytatta, és nem vont be olyan személyt, aki a rendőrszakmai szempontokat képviselni tudta volna. A rendezvény említett résztvevője kifejtette, hogy a megegyezéshez a szervező számára tudatni kellett volna a rendőrszakmai szempontokat, hiszen a demonstrálók akkor képesek olyan megoldásokat javasolni, amik a rendőrszakmai szempontokat is figyelembe veszik, ugyanakkor nem csorbítják a gyülekezési jogot, ha ezeket a szempontokat ismerik. Kifejtette továbbá, hogy mivel a BRFK nem közölte a szempontjait, ezért érdemi egyeztetésről nem lehet beszélni, a vonatkozó bírósági ítéletekből pedig egyértelmű, hogy oszlatás alapja csak az lehet, ha az érdemi egyeztetés a gyülekezési jogot gyakorlók hibájából meghiúsul.

Ezt követően a rendőrség feloszlatta a tüntetést. Ennek során a panaszossal szemben testi kényszert alkalmaztak, és az intézkedő rendőr közölte, hogy szabálysértési eljárást indítanak ellene.

2) A panaszos álláspontja szerint a gyülekezési jog szabad gyakorlásának tevőleges akadályozásával, és a testi kényszer alkalmazásával a rendőrség megsértette a békés gyülekezéshez fűződő alapjogát.

a) A panaszos kifejtette, hogy a gyülekezési jog a demokratikus közéletben való részvétel egyik legfontosabb biztosítója, a közügyekben történő véleménynyilvánítás eszköze. Ezt egyaránt megerősíti a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.), Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény), illetve a töretlen bírósági, illetve alkotmánybírósági gyakorlat, hasonlóképpen a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányához vagy az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez is.

A gyülekezési jog sérelme egy rendezvény jogellenes feloszlásával egyértelműen megvalósul. A véleménynyilvánítás eszközének korlátozása a közrendre és közbiztonságra és ezen keresztül mások alapvető jogaira – nyilvánvaló és közvetlen veszélyt jelentő eszközök és véleménynyilvánítási módok tiltása formájában képzelhető el (pl. a fegyveres vagy felfegyverkezett megjelenés, mint oszlatási ok).

Az Alaptörvény 1. cikk (3) bekezdése szerint „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.” Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint a véleménynyilvánítás szabadsága főszabály szerint elsőbbséget fog élvezni ezen más, alapjogokra vissza nem vezethető céllal szemben. Az alapjogok korlátozásához fűződő ezen arányossági követelményt a 30/1992. (V. 26.) AB határozat fekteti le; ugyanezen határozat mondja ki azt is, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága a kommunikációs jogok anyajoga. A kommunikációs jogok csoportjába pedig a gyülekezési jog is beletartozik. E jogra is vonatkozik tehát, hogy

alkotmányos értékekkel, sőt akár más alapjogokkal konkurálása esetén csak egészen kivételes esetekben tekinthető arányosnak a korlátozása.

A BRFK a tüntetés feloszlításakor a diplomáciai kapcsolatokról Bécsben, 1961. április 18-án aláírt nemzetközi szerződésre (továbbiakban Egyezmény) hivatkozott. A bíróság töretlen joggyakorlata alapján az Egyezmény szerinti személy- és létesítményvédelmi intézkedések akkor alkalmazhatók meg a tüntetés oszlatását, ha érdemi egyeztetésre került sor, és az sikertelen volt.

Az érdemi egyeztetés nyilvánvaló módon akkor valósulhatott volna meg, ha a demonstráció szervezője figyelembe tudja venni a személy- és létesítményvédelemmel kapcsolatos szempontokat, amikor megoldásokat javasol a demonstráció megtartásának módjára vonatkozóan. Ehhez pedig a rendőrségnek közölnie kellett volna ezeket a szempontokat, amit elmulasztott. Az érdemi egyeztetés tehát a BRFK mulasztása miatt nem valósult meg. A demonstráció szervezőjének együttműködési szándékát viszont jelzi, hogy az Egyezményből számára kiolvasható intézkedéseket (a nagyobb tárgyak eltávolítása, a védett személy méltóságának védelme) „proaktív” módon megtette.

b) A panaszos sérelmezte a testi kényszer alkalmazását is, amivel összefüggésben hivatkozott a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 15. és 16. §-aiban rögzített arányosság követelményére, valamint az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdésére (a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyi szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja).

c) A panaszos álláspontja szerint továbbá a gyülekezési joggal összefüggésben sérült az egyenlő bánásmód követelménye is.

2006-ban a Gytv. hatálya alá tartozó gyülekezést tartottak a jelen ügyben szóban forgó gyülekezéssel azonos helyszínen, hasonlóan személy- és létesítménybiztonsági intézkedéssel párhuzamosan. E más rendezvények szervezői, résztvevői és a panaszos a gyülekezési jog gyakorlása szempontjából relevánsan összehasonlítható helyzetű csoportot képeznek: azonos szabályozás alapján, azonos helyszínen (a K. téren), ugyanúgy személy- és létesítménybiztonsági intézkedéssel párhuzamosan tartottak (volna) politikai véleménynyilvánítási célú gyülekezést. Azért tekinthető az eljárás diszkriminatívnak, mert összehasonlítható helyzetű csoportok esetében, igazolható indok nélkül hozott eltérő döntéseket a BRFK a panaszos gyülekezési jog szűkítése elleni kiállítására, mint politikai véleményére tekintettel. A BRFK a rendezvény bejelentését tudomásul vette; a K. tér vonatkozásában kiemelten vizsgálendő előzetes tiltási ok (a népképviselői szervek, vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztető jelleg) nem merült fel, illetve a Gytv. által szabályozott egyéb tiltási ok sem adódott. Ezzel a BRFK elismerte, hogy a rendezvény nem veszélyezteti súlyosan a népképviselői szervek működését. Mindez azt is jelenti, hogy a jogállamiságból levezethető, demokratikus társadalomban elfogadható, legitim korlátozási cél (népképviselői szervek zavartalan működése) nem azonosítható. A panaszos véleménye szerint az egyenlő bánásmóddal való jogának korlátozása sem szükséges, sem arányos nem lehetett semmilyen legitim cél elérésére.

II.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint „Akinak a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri

intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
  - ba) az országos rendőrfőkapitány,
  - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
  - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

Az idézett rendelkezés szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az a személy kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett (illetőleg meghatalmazással a panaszos képviselőjében eljáró más személy), ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e. A Testület Eljárási Szabályzata (a továbbiakban: Eljárási Szabályzat) 10. §-ának (1) bekezdése felsorolja, melyek a panaszbeadvány kötelező elemei: a) a panaszos neve és lakó- vagy tartózkodási helye; b) a panaszolt intézkedés leírása, az intézkedés helyszínének és időpontjának, valamint – amennyiben a panaszos ismeri – a panaszolt intézkedésben érintett rendőrök nevének, azonosító számának, szolgálati helyének megjelölése, és c) a panaszos aláírása.

Jelen ügyben az előadó testületi tag 2018. október 8. napján – a panaszos által megadott postacímén – küldött tájékoztató levelében felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a Testület vizsgálatát csak abban az esetben kezdheti meg, ha aláírásával is megerősített dokumentumban kéri ügyének elbírálását, illetve panaszának részletezésére hívta fel. A panaszos a levelet 2018. október 19. napján átvette, azonban az azóta eltelt időszakban nem terjesztett elő olyan tartalmú nyilatkozatot, amiben aláírásával ellátva kérte volna a Testület vizsgálatát.

A Testület eljárása az Rtv. említett rendelkezése alapján, a panaszos akaratnyilatkozatán – kérelmén – alapul, amely az eljárás során szabadon módosítható (illetve a panaszos rendelkezési joga a panasz visszavonására is kiterjed). Jelen ügyben megállapítható, hogy a panaszos – mint az ügy ura – a Testület eljárását megindító nyilatkozatot (panaszt) tett, azt azonban a Testület tájékoztatását követően nem erősítette meg.

Tekintettel arra, hogy az elektronikusan benyújtott panaszbeadványt a panaszos a Testület felhívása ellenére nem erősítette meg, a panasz nem felel meg az Rtv.-ben és az Eljárási Szabályzatában meghatározott feltételeknek.

III.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése, valamint az Eljárási Szabályzat fentebb idézett szakasza alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2018. december 20.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

elnökhelyettes

előadó testületi tag helyett
dr. Lukács Tamás elnök

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület